

Zij gingen naar Parijs.....vaartocht Dana en Kluit in 2022

haven voor sluizentrapp Etreux

Zaterdag 14 mei 2022 komt MS Dana met bemanning Johannes en Anneke binnenvaren bij De Engel. Gezellig weerzien met onze vaarvrienden en afscheid van alle bekenden op het terras van De Engelenbak (clubhuis WSV De Engel) voor vertrek van de Dana en de Kluit de volgende dag.

Op zondag 15 mei om 9.45 worden we uitgezwaaid door een aantal engelen, tabee, tot over tig weken.

Onze bestemming is Parijs, maar met wat voorbehoud onder het motto "we zien wel waar het schip strand!" Het weer is prachtig en de waterstand prima.

De Maas op tot Maastricht. In Venlo ontdekken we dat het stiksel van onze kuintent het heeft begeven. Via de havenmeester aldaar een adres/telefoonnummer gekregen van een tentenmaker. Na een telefoontje met de firma Koopmans in Horn (nabij Roermond) en uitleg wat er aan de hand is, zijn we de volgende dag woensdag 18 mei om 10.30 welkom met de tent voor reparatie.

We moeten wel met tent naar hen toe komen, Johannes en Hennie met het fietsje van Roermond naar Horn, een klein half uurtje, maar daar wacht een perfecte service. Complimenten voor Koopmans uit Horn!

Dezelfde dag vervolgen wij onze reis naar Maastricht en leggen aan bij de Servaesbrug. Een mooie ligplaats, maar wel wat klauterwerk om van boord te komen. De temperatuur is inmiddels naar tropische waarde gestegen dus na mijn bezoek aan de kapper besluiten we de trossen los te gooien en de boeg verder naar het Zuiden te bewegen!

In de sluis van Lanaye oftewel Lanaken gelegen, na een wachttijd van een uur, klaar om 17 meter omhoog geschut te worden, pakken donkere wolken zich samen, wij met weinig om het lijf en onze boten zo goed als tentloos, alles open, besluiten de weergoden de hemel te ontlasten van bakken water. Met kunst en vliegwerk getracht alles zo goed mogelijk te beschermen, viel de regen genadeloos op ons neer met daarbij een plaatselijke windhoos! Tot de draad toe nat, bril in de plomp, verlaten wij om 14.30 uur de

sluis. De jas van Johannes wordt achterop gehangen om te drogen, maar de laatste windvlaag maakt hier korte metten mee en de jas verdwijnt ook in de Maas. Als we om 16.30 uur aanleggen in Luik zijn we net droog achter de oren.

Johannes en ik hebben afgesproken om elke ochtend voor afvaart een stevige wandeling te maken, in deze discipline komt na een week helaas de klad! Om begrijpelijke redenen maar wel jammer!

Wij vervolgen onze vaarweg de volgende dag naar Namen en blijven daar een extra dagje. Verdiepen ons in de tankmogelijkheden, helaas is dit in Namen niet meer mogelijk. Het blijkt niet eenvoudig, we hebben nu nog voldoende, maar in het ergste geval moet er met jerrycans gesjouwd worden.

Op zondag plannen we het volgende traject over de Sambre, dit blijkt achteraf een slimme keus, want op zondag vaart hier geen beroepsvaart en de sluizen worden voor ons vlot bediend. Aanlegmogelijkheden zijn er weinig op dit eerste stuk van de Sambre en is ook niet fraai, veel zware industrie. Na een tocht van 9 uur improviseren wij een ligplaats aan een vervallen binnenschip. De eerste les "improviseren en accepteren" tijdens deze reis.

We tanken bij een olieboer aan de kade de volgende dag, met wederom wat improvisatie en geduld- de dieseltanks op zijn land moeten nog even gevuld worden door de tankwagen- maar voor een heel redelijke prijs €1,90 per liter, de goedkoopste literprijs op onze vaartocht.

De Sambre wordt na het eerste stuk steeds mooier en zo meanderen we Frankrijk binnen, waar we in Berlaimont het verplichte vaarvignet aanschaffen ad €151,00 geldig tot 22 juni 2022, dus een maand geldig. We overschrijden uiteindelijk het termijn, maar zonder gevolgen.

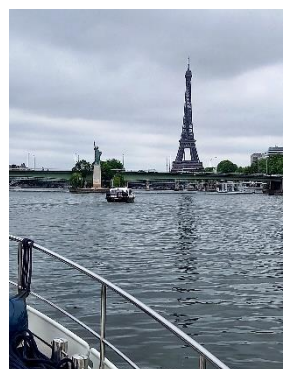
Vleeswaren aanschaffen bij de slager vraagt wel om wat kennis. Niet zozeer de taal als wel het gewicht per plakje ham. Bij de vraag hoeveel tranches antwoord ik 10, blijkt het gewicht per plakje 100 gram te zijn, dus ik ga de deur uit met een kilo ham in de tas. Voorlopig geen "hamvraag" meer.

We doen de sluisentrap vanaf Etreux tot Vandecourt, 13 kilometer en 19 sluizen! Met wisselende sluiswachters. Er zullen nog vele sluizen volgen op onze tocht. Tot nu toe weinig boten tegen gekomen, zijn wij de enige op dit traject? Maar vanaf Chauny wordt het drukker en zien we vanzelfsprekend geregeld dezelfde boten. Op het hele traject krijgen we diverse zelfbedieningskastjes en leveren deze ook weer in. Heel relax zolang er geen storing optreedt, en dat komt nog wel eens voor. Het wordt altijd opgelost, maar je moet wel geduld betrachten. WUTA

Inmiddels varen we op de Sambre á L'Oise. Compiègne is een prachtige stad en daar nemen we de tijd voor. Prima (ook techniek) watersportwinkel en een tankstation. We zijn nog 160km verwijderd van Parijs.

Het blijft prachtig weer, we doen het mooie haventje van Cercy aan. Het ligt er behoorlijk vol, maar in overleg met de havenmeester bemachtigen we een plekje achter de “ketting” naast de vaste ligplaatsen met mooi uitzicht op bedrijvigheid van Port Cercy. We verkennen de volgende dag met de fiets het omliggende natuurgebied en het buitensportterrein van Cercy Portoise. Mooie fietstocht met zicht op een variatie van bedrijvigheid: Wildwaterbaan varen, waterskiën, bergbeklimmen en nog veel meer. Wij wagen ons er niet aan en fietsen heerlijk door het park.

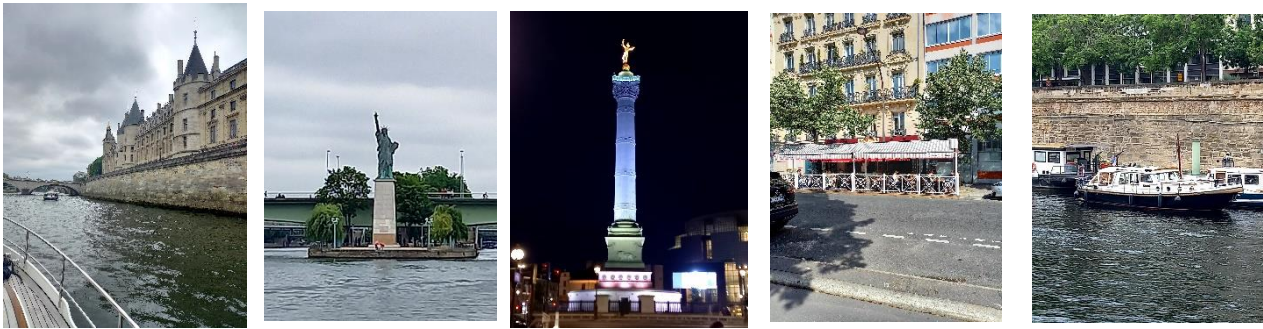

We hebben in Namen contact gezocht met Port de l’Arsenal in Parijs dat we woensdag 8 juni komen invaren, maar de reis verloopt sneller dan verwacht, dus we overleggen dat we maandag 2^e Pinksterdag komen.

Uiteindelijk varen we nog een dag eerder de haven binnen, want langs de Seine zijn bar weinig overnachtingsplaatsen. Op zondag kunnen we terecht, wel met de boodschap dat er een keer verkast moet worden. We hadden verwacht dat de Seine een druk bevaarbare rivier zou zijn, maar dat valt erg mee. Het is een brede rivier met prachtige kades, maar zoals al gemeld weinig mogelijkheid om aan te leggen, als we het proberen, raken we verstrikt in de plantengroei, maar met een paar rondjes in het midden van de Seine en wat achteruitslaan raken we de groene troep in de schroef ook weer kwijt.

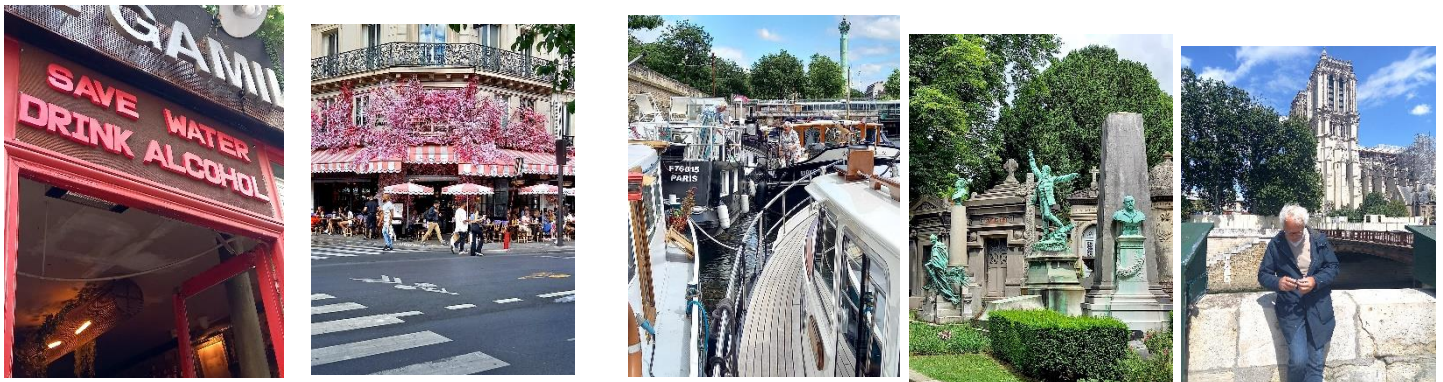
Zondag 5 juni 1^e Pinksterdag leggen we om 14.00 uur aan midden in Parijs- na het nemen van een pittige sluis- in Port de l’Arsenal gelegen in Canal Saint Martin. Wij worden gedirigeerd naast een woonboot, een prima plek met goed uitzicht. De Dana ligt in een box, maar moet tussendoor verkassen. We zijn dik tevreden met onze ligplaats. De tocht door Parijs tot deze locatie was een super mooie belevenis en we komen ogen te kort, nu wel wat drukker met alle rondvaartboten.

We zien op afstand de Eiffeltoren opdoemen, gaan onder vele mooie bruggen door o.a. Pont Neuf, zien de ingepakte Notre Dame. We komen ogen te kort.

We beleven Parijs wandelend, met de fiets en met een hop op hop on bus. Leuke terrassen, restaurants en bezienswaardigheden. Wandelen in de avond langs de Seine om 23.00 nog een hapje eten. Kortom Parijs slaapt nooit. We brengen ook een bezoek aan de begraafplaats “du père Lachaise “. En vinden het graf van Edith Piaf, Hennie zoekt op zijn telefoon het liedje “Vie la Rose” en laten het op ons inwerken. We genieten van de bedrijvigheid rondom de Jeu de Boules banen. De Haven ligt midden in het centrum, met alle faciliteiten en zicht op Colonne de Juillet het beroemde beeld op Place de la Bastille. Na 23.00 uur worden hekken afgesloten en kun je alleen met een code de haven betreden.

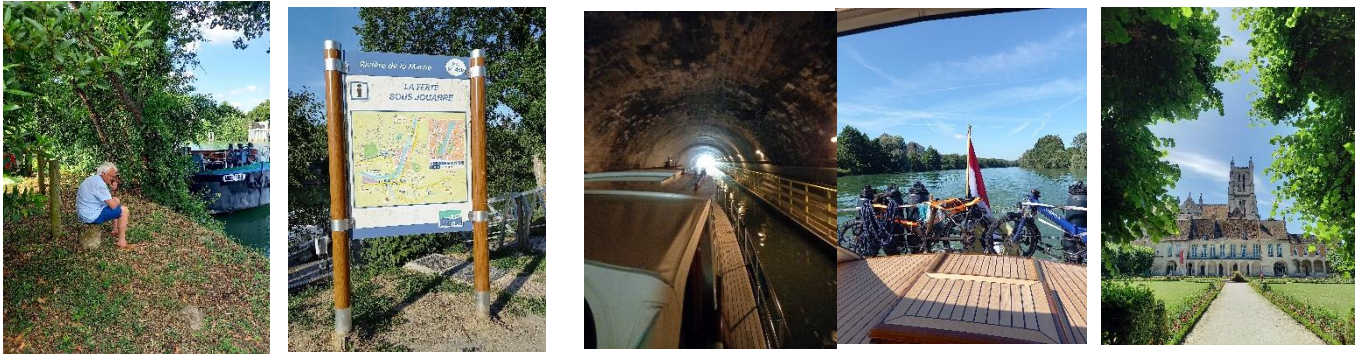
We schrikken van de vele daklozen/vluchtelingen die in kleine tentjes bivakkeren. Ze worden niet geheel aan hun lot overgelaten, er staat een centrale tent waar hulp verleend wordt en ook taalles wordt gegeven, maar het is toch erg schrijnend om te zien. Parijs, een stad om te bewonderen, je te verbazen en je te schokken.

Als we op 10 juni uit Parijs wegvaren hebben we zeker niet alles gezien, dat is onmogelijk in een paar dagen, maar we zijn voorlopig verzadigd van alle indrukken en hebben weer zin om wat rustiger vaarwater op te zoeken.

Vanaf de Seine varen we de Marne op en gaan ondergronds door een tunnel, we tanken in Nogent. Ook dit jaar is Hennie weer jarig tijdens onze trip. Hij is al verrast door Anneke en Johannes met een nieuwe bully (dikke Bertha) onderweg. We krijgen signalen door dat er familie onderweg is om de jarige te verrassen. We varen 11 juni van Neuilly Sur Marne naar Meaux. Een prachtig haventje in de stad die bekend staat om de Brie! En ja hoor onze opstappers, Anneke en Danny – zus en zwager- zijn op locatie. Een gezellige logeerpartij. We verkennen Meaux, een zeer overzichtelijk/klein centrum in vergelijking met Parijs. Het is prachtig weer en gaan van een heerlijk verjaardag diner genieten onder de imposante Kathedraal. Maandag vertrekt het bezoek na een super gezellig weekend.

Het is mooi en rustig varen op de Marne, we varen door de Champagnestreek met de vele wijngaarden en een aantal prachtige (kleine) havens. Het is bloedheet, dus varen is de beste optie. Ook hier weer heel veel sluizen, we worden er zeer bedreven in.

We leggen aan in Epernay, waar we zeer gastvrij ontvangen worden. Reims heeft de naam Champagnestad te zijn, maar Epernay is ook groots in deze zeer geprezen drank, met veel "Champagnehuizen". We gaan dus een heerlijk glaasje champagne drinken op terras bij haven en nuttigen een overheerlijke borrelplank.

We maken kennis met bemanning van een Barkas uit Oegstgeest, zij varen ook hetzelfde traject, we wisselen informatie uit w.b.t. bevaarbaarheid van de Marne en Ardennenkanaal. Wij zullen elkaar nog vaak tegenkomen in voor- en tegenspoed op het vervolg van onze vaarroute, Eduard en Joke.

We gaan de volgende dag bakboord uit bij Condé-sur-Marne het Canal de l'Aisne à la Marne op en leggen aan in Reims. Een verschrikkelijke haven in een mooie stad. Op dit traject krijgen we geregeld planten in de schroef en voor de waterkoeling inlaat. We zijn er allemaal ongerust over. Weer veel sluizen met nodige storing. Accepteren, incasseren en improviseren lukt bij de een beter dan bij de ander, maar er is dan altijd weer de aankomstborrel die veel goed maakt!

Als we het Ardennenkanaal opvaren begint pas goed de ellende met koeling. Bij de Dana is de vlakzeef eraf gehaald voor vertrek, bij de Kluit helaas niet. De Schipper van de Dana kan geregeld zijn wierpot leeggooien, bij de Kluit blijven alle groene slierten van de overvloedige waterplanten in het rooster van de vlakzeef hangen en dat haal je niet zomaar weg. Met het gevolg oplopende temperatuur! Halverwege Ardennenkanaal in Reims is het echt bar en boos.

Maar als de nood hoog is, is de redding nabij, zo ook nu. De AA-kant een oude Rijkswaterstaatboot van Jan en Stella, doorgewinterde Frankrijkvaarders- ook al eerder ontmoet- komen binnenvaren. Jan blijkt een zeer technische man met veel apparatuur /gereedschap aan boord. Hij blaast van binnenuit via de wierpot onze vlakzeef schoon. (Voor zolang het duurt). De volgende dag ontstaat weer hetzelfde probleem en worden nu geholpen door een superaardige sluiswachter, die met een compressor de boel vrij blaast. Zo kruimelen we over het Ardennenkanaal, met de pittige sluizen en helpen elkaar waar het kan, ook de Barkas uit Oegstgeest. In Attigny komen we samen met de vier boten en het is supergezellig onder elkaar

met uitwisseling van sterke verhalen , waterplantenterrorisme en techniek . Jan blaast nog een keer onze vlakzeef vrij en het blijft nog lang gezellig. Jan geeft ons de garantie dat als we eenmaal op de Maas zijn, met wat ruimer water de plantentroep die blijft hangen vanzelf verdwijnt. We geloven er niet zo in, maar Jan krijgt gelijk!

Eenmaal op de Maas, wat vlotter dan we dachten. Bij het tanken in Pont a Bar krijgen we advies om door te varen naar Lumes. Dit is een gouden tip, een prachtige haven midden in de natuur.

Op de Maas is het heerlijk varen, geen plantengroei en lekker ruim. We doen Revin aan en zien daar voor het laatst de Barkas uit Oegstgeest, die nemen wat meer de tijd op de route. Het is erg druk in de haven van Revin, het is dan ook een prachtige haven. Samen heerlijk gegeten en bij terugkomst kunnen we genieten van een weerspektakel met zicht op de Franse Ardennen.

Wij vervolgen ons vaarweg gestaag en verlaten de Franse wateren. Via Anseremme, Namen, Luik. In Anseremme spreken wij een Belg, een vaste ligplaatshouder in deze haven, die veel te verhalen heeft. Zo vertelt hij dat dit jaar vanaf oktober het gedeelte van de Maas tussen Givet (Franse grens) en Namen geheel droog komt te liggen i.v.m. onderhoud. Dit gebeurt 1x in de 5 jaar. Hij laat ons foto's zien, hoe het er dan bij ligt. Dit is voor onderhoud aan sluizen en kades! Wij nodigen hem uit bij gelegenheid onze haven aan te doen en we schenken hem de waterkaart van de IJssel.

Op dinsdag 28 juni varen wij Nederland weer binnen en blijven een extra nachtje in Maastricht. Gaan alle vier naar de kapper en lunchen heerlijk op "Onze Lieve Vrouweplein". Hoewel geen haast, hebben we zin in de thuishaven en varen daar 2 juli binnen. Een feest van weerzien op het terras van de Engelenbak. Sluiten onze vaartocht af met een lekker dinertje en zwaaien zondag 3 juli onze vaarvrienden Anneke en Johannes uit, zij moeten nog een stukje varen naar Grou. Het weer is nog steeds prachtig en zal dat nog lang blijven.

Wij hebben vanaf Rheden -in 50 dagen en 171 vaaruren- 1535KM afgelegd, zijn 227 sluizen gepasseerd en de nodige tunnels. Na het verlaten van het Ardennenkanaal op 22 juni is het kanaal afgesloten i.v.m. onbevaarbaarheid door overvloedige plantengroei. Het kanaal is een groot aantal jaren afgesloten geweest i.v.m. instorten van en sluis, bij renovatie van deze sluis is deze smaller geworden met het gevolg dat spitsen(kleine vrachtboten met maximale afmeting van 38,5 x 5,05) deze route niet meer kunnen nemen, met alle gevolgen van dien dat de waterplanten nog weliger tieren.

@Iwine

MS DE KLUIT